

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Милице Кадовић, председника већа, Драгице Вранић и Ирине Ристић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној против решења председника [REDACTED] [REDACTED] године, на основу чл. 142. и чл. 144. ст. 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...13/25-одлука УС и 19/25) и чл. 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/2023-одлука УС), у предмету јавног конкурса, на седници одржаној 29.05.2025. године, донела је

РЕШЕЊЕ

Одбија се жалба [REDACTED], изјављена против решења председника [REDACTED] [REDACTED] године у ставу III диспозитива, као неоснована.

Образложење

Решењем председника [REDACTED] [REDACTED] године, ставом III диспозитива, одлучено је да се са листе за избор кандидата за попуњу извршилачког радног места у звању „статистичар“ (1 извршилац) бира кандидат [REDACTED]. Ставом IV је одлучено да се изабрани кандидати прима у радни однос на неодређено време у [REDACTED], с тим да ће права и обавезе кандидата бити одређене посебним решењем. Изабрани кандидат дужни је да ступи на рад у року од 8 дана од дана коначности решења, а уколико изабрани кандидат не ступи на рад у овом року, сматраће се да ово решење у односу на тог кандидата није ни донето, а руководиоца органа може да изабере кандидата са листе кандидата са следећим најбољим резултатом. Изабрани кандидат стиче права и дужности из радног односа од дана ступања на рад. Констатовано је да је ово решење објављено на огласној табли суда и да ће бити достављено свим кандидатима на адресу наведену у пријави на конкурс.

Против наведеног решења, [REDACTED] је благовремено изјавила жалбу из свих законом предвиђених разлога. Истакла је да решење у ожалбеном делу неправилно из разлога што услови неопходни за попуњавање извршилачког радног места нису у складу са чланом 40 Закона о државним службеницима, који предвиђа обавезу радног искуства у струци у трајању од 3 године. Супротно томе јавни конкурс предвиђа као услов радно искуство у трајању од 2 године рада у струци, те се на кандидате у наведеном поступку морају примењивати законске одредбе и постојање радног искуства у трајању од најмање 3 године. Навела је да првостепени орган није применио одредбе члана 14 Уредбе о разврставању радних места и мерилима за опис радних места државних службеника, односно Закона о националном оквиру квалификација Републике Србије, приликом доношења побијане одлуке. Првостепени орган је, према наводима жалбе, у потпуности занемарио одредбу члана 45-49 Закона о државним службеницима, који прописује поступак попуњавања слободних радних места и предност у том попуњавању, јер би примењујући ове одредбе жалиља као кандидат имала предност у односу на изабрану кандидаткињу. Навела је да је повређен поступак оцењивања кандидата, с обзиром да се из образложења ожалбене одлуке може

закључити да је жалиља од изабраног кандидата једино имала мањи број бодова у делу који се односи на понашајне компетенције и у тој процени жалиља је на несвакидашњи начин дошла до укупног броја бодова имајући у виду да су сабиране појединачне оцене које нису биле цели бројеви, тако да је у две ставке жалиља добила појединачне оцене 4,5 иако је оцењивање предвиђено целим бројевима. Из наведених разлога, како се истиче у жалби, првостепени орган није правилно утврдио чињенично стање у погледу квалификација кандидата, односно испуњености услова за учешће у поступку, односно првостепени орган није правилно применио материјално право из прописа које су у жалби наведени. Предложила је да Жалбена комисија судова поништи побијано решење и предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао код свих навода из образложења ожалбеног решења, истичући да су жалбени наводи о погрешној примени материјалног права неосновани. Предложио је да Жалбена комисија судова одбије жалбу као неосновану.

По оцени навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Према стању списа и образложењу ожалбеног решења, првостепени орган је након спроведеног и окончаног јавног конкурса за попуњавање извршилачких радних места, који је објављен 29.01.2025. године, донео 03.04.2025. године одлуку као у диспозитиву ожалбеног решења и у ставу III са листе за избор кандидата за попуњу извршилачког радног места у звању статистичар изабрао кандидата ██████████.

Према одредби члана 56 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22), Конкурсна комисија саставља списак кандидата који на основу података из пријаве на конкурс испуњавају услове за запослење на радном месту и међу њима спроводи изборни поступак (став 1). У изборном поступку проверавају се компетенције кандидата према мерилима прописаним за избор (став 2). Изборни поступак спроводи се из више обавезних фаза од којих је интервју са конкурсном комисијом завршна фаза поступка (став 3). У свакој фази изборног поступка врши се вредновање кандидата и само кандидат који испуни унапред одређено мерило за проверу одређене компетенције у једној фази изборног поступка може да учествује у провери следеће компетенције у истој или наредној фази (став 4). Кандидати који су успешно прошли једну фазу изборног поступка обавештавају се о времену и месту спровођења наредне фазе изборног поступка (став 5).

Одредбом члана 57 став 1 Закона о државним службеницима, Конкурсна комисија на основу постигнутих резултата кандидата у изборном поступку, прави листу кандидата који испуњавају мерила прописана за избор са постигнутим резултатима кандидата и доставља је руководиоцу, а ставом 2., прописано је да је руководилац дужан да у року од 15 дана од дана пријема листе кандидата прими у радни однос кандидата који је са најбољим резултатом испунио мерила за избор.

Према члану 27 Правилника о саставу конкурсне комисије, начину провере компетенција, критеријумима и мерилима за избор на извршилачка радна места у

судовима и јавним тужилаштвима („Службени гласник РС“ број 30/19), Комисија на основу постигнутих резултата кандидата у свим фазама изборног поступка, сачињава листу свих кандидата који су испунили мерила прописана за избор, рангирањем према резултатима кандидата од највећег ка најмањем. Листа за избор мора да садржи све податке о резултатима који су кандидати постигли у изборном поступку.

Према члану 29 наведеног Правилника, Листа кандидата који су испунили мерила за избор доставља се руководиоцу органа. Уз листу кандидата за извршилачка радна места, руководиоцу се доставља и списак кандидата који нису испунили мерила прописана за избор, са навођењем кратког разлога за њихово искључење из даљег изборног поступка. Уз листу кандидата Комисија доставља и записник о свом раду. Руководилац је дужан да у року од 15 дана од дана пријема листе кандидата, прими у радни однос кандидата који је са најбољим резултатом испунио мерила за избор.

Имајући у виду наведено, Жалбена комисија судова налази да је ожалбена одлука правилна и законита, јер жалиља наводима жалбе није довела у сумњу да је у изборном поступку било неправилности које су могле утицати на објективност његовог исхода, будући да је првостепени орган у свему поступио у складу са цитираним одредбама Закона о државним службеницима и одредбама Правилника о саставу конкурсне комисије, начину провере компетенција, критеријумима и мерилима за избор на извршилачка радна места у судовима и јавним тужилаштвима.

Неосновани су жалбени наводи о погрешној примени члана 40 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ број 79/05...13/25-одлука УС и 19/25) у погледу навода да је Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у ██████████. године незаконит. Жалбена комисија судова се неће изјашњавати о овом наводу, јер излази из оквира њене надлежности. Међутим, Жалбена комисија судова указује да стоје наводи да је Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у ██████████. године прописао да је услов за радно место статистичар, у звању сарадник услов најмање 2 године радног искуства у струци, а да је одредбом члана 40 став 2 Закона о државним службеницима прописано да за рад на пословима у звању сарадника државни службеник мора да има стечено високо образовање на основним академским студијама у обиму од 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године и најмање три године радног искуства, али налази да исто није од утицаја на другачије одлучивање у поступку по жалби, имајући у виду чињеницу да кандидат који је примљен на радно место статистичар, у звању сарадник – ██████████ поседује радно искуство у струци у трајању од најмање 3 године, а како је то прописано одредбом чланом 40 став 2 Закона о државним службеницима, а што следи из потврде ██████████. године и Потврде МУП Дирекција полиције, Полицијска управа у ██████████. године.

Неосновани су жалбени наводи о погрешној примени члана 14 Уредбе о разврставању радних места и мерилима за опис радних места државних службеника, односно Закона о националном оквиру квалификација Републике Србије, из разлога што се Конкурсна комисија приликом прегледања приспелих пријава кандидата на радно место статистичар водила Законом о националном оквиру квалификација, и то

члану 49 овог Закона, којим је у ставу један прописано да су степени стручне спреме, односно степени образовања, стручни, академски и научни називи стечени према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона еквивалентни са нивоима НОКС-а утврђеним овим законом, и то: (1) студија на вишој школи, у трајању до три године, који је до ступања на снагу овог закона у погледу права која из њега произлазе био изједначен са стручним називом првог степена струковних студија, еквивалентан у нивоу 6.1 НОКС-а. За тај ниво у члану 5 став 1 тачка 6 овог Закона, прописано је да је то 6 ниво, односно 1 (6.1) који се стиче завршавањем основних академских студија обима најмање од 180 ЕСПБ бодова, односно основних струковних студија обима од 180 ЕСПБ бодова. Према цитираним одредбама, дипломе о стеченом образовању сва три кандидата која су конкурисала за радно место статистичар су изједначене у погледу нивоа образовања и одговарају условима прописаним за ово радно место, те према томе сва три кандидата, укључујући и изабраног кандидата, испунили су услове за учествовање на конкурс.

Неосновани су наводи жалбе о погрешној примени члана 45-49 Закона о државним службеницима, која предвиђа да се упражњено извршилачко радно место пре свега попуњава премештајем, са напредовањем или без њега, па након тога преузимањем нераспоређеног државног службеника, након тога се радно место попуњава споразум о преузимању из другог државног органа, па ако и то није могуће слободно радно место попуњава се расписивањем интерног конкурса, а тек напослетку расписивањем јавног конкурса, ако нису испуњени услови да се извршилачко радно место попуни на други начин. Ово сразлога што је чланом 49 став 4 Закона о државним службеницима прописано да ако руководилац одлучи да радно место не попуни ни премештајем по основу споразума о преузимању, може да спроведе интерни конкурс, а ако интерни конкурс није спроведен или није успео, обавезно се спроводи јавни конкурс. Дакле, из наведене одредбе јасно произлази да руководилац органа одлучује о томе како ће радно место попунити. То даље значи да одредбе члана 49 Закона о државним службеницима нису императивног карактера, већ законодавац оставља послодавцу – руководиоцу органа могућност избора на који ће начин попунити извршилачко радно место у свом органу, а што се поред осталог може закључити и на основу одредбе члана 49 став 3 Закона о државним службеницима, којом је прописано да ако руководилац одлучи да радно место не попуни ни премештајем по основу споразума о преузимању указује да је на руководиоцу органа право избора и одлуке о начину попуњавања слободног радног места.

Неосновани су жалбени наводи да је поступак оцењивања понашајних компетенција кандидата неправилан, а као разлог наводи да је жалиља остварила по две ставке добила по оцену 4,5, иако је наведеним прописима предвиђено оцењивање целим бројевима. Ово из разлога што је жалиља бодове у делу који се односе на понашајне компетенције остварила провером понашајних компетенција коју је извршила специјалиста медицинске психологије путем теста и усменог разговора, те конкурсна комисија није имала основ и разлог да се упушта у преиспитивање њеног рада као и самог оцењивања, без сумње у њену објективност и непристрасност у складу са правилима струке. Без обзира на чињеницу што жалиља у поступку оцењивања по два критеријума од стране психолога, није оцењена оценом израженом целом цифром, него по 4,5, укупам збир оцена које је жалиља остварила по овом основу је 23, па на штету жалиље није повређен члан 25. став 2. наведеног Правилника.

Имајући у виду да је ожалбена одлука донета без повреде правила поступка, на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену материјалног права, Жалбена комисија судова је на основу чл. 170. ст. 1. тач. 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Милица Кадовић

ДН-а:

- [REDACTED] - 2 примерка решења,
од којих једно доставити жалиљи
-Архиви

